

Gerda Christian levde 52 år lenger enn diktatoren som proklamerte Det tredje riket og startet den annen verdenskrig. Utallige historikere og journalister forsøkte å få henne i tale etter krigen, men hun valgte stort sett å tie.

”Hitler var en god og rettferdig sjef”

En av de få som fikk henne på gli, var vitenskapskvinnen Ellen Gibbels, som i en årrekke forsøkte å finne ut hva som egentlig feilte Hitler mot slutten av hans liv. Uttalelsene fra Gerda Christian bestyrket antagelsen om at Føreren led av Parkinsons sykdom.

Den 83 år gamle kvinnen døde på et sykehus i Düsseldorf etter en lengre tids kamp mot lungekreft. Hun levde et stille liv etter den dramatiske tiden under krigen.

Gerda Christian er såvidt nevnt i bøker om Førerens siste dager i bunkeren i Berlin. Hun tilhørte den lojale staben av medarbeidere som oppholdt seg sammen med den demoniske og deprimerte diktatoren mens sovjetiske styrker ubønnhørlig nærmet seg det sentrale Berlin. Fru Christian var også til stede i bunkeren da Hitler og hans Eva Braun begikk selvmord.

Cyanidpille

Også Gerda Christian fikk en cyanidpille av SS-sjef Heinrich Himmler for å kunne begå selvmord, men Hitler motsatte seg at hans sekretærer skulle velge en slik utvei. Han roste dem for å vise et mot som hans generaler hadde manglet.

Sammen med Hitlers andre sekretær, Traudi Junge, holdt Gerda Christian seg i skjul i den underjordiske bunkeren også etter at Hitler og Goebbels hadde begått selvmord, forteller avisen The Times. Til slutt våget de seg til overflaten. Der ble Gerda Christian raskt pågrepet av sovjetiske soldater som mistenkte den unge blondinen for å tilhøre det tyske aristokratiet eller Hitlers stab.

Men kvinnen nappet en sigarett fra en soldaten og tok et mavetrekk. Slikt gjør man ikke i de fine sirkler i Tyskland, skal en av soldatene ha sagt, og hun slapp fri. Røyk-

Gerda Christian kritiserte aldri Adolf Hitler offentlig. I private samtaler skal hun ha omtalt ham som «en god og rettferdig sjef», som dessuten ga de unge kvinnene lov til å røyke på kontoret.

Den unge kvinnen viet seg til sitt arbeid etter at hennes ekteskap med en høyere Wehrmacht-offiser ble mislykket.

Sekretæren tilhørte den personlige staben som fulgte Hitler også på reiser og til «Ørneredet» i Berchtesgaden ved Østerrike. Fru Christian, født Daranowski, lærte Eva Braun å kjenne og fulgte henne på lange spaserturer.

Enkelte detaljer måtte hun likevel komme med. I en liten artikkel i Berlin-avisen Tagesspiegel i 1946 blir hennes versjon av Hitlers oppførsel i bunkeren gjengitt. Han snakket ikke om krigen, som han selv hadde startet. Derimot var han opptatt av gamle partikamerater fra den første tiden da hans nasjonalsosialistiske parti fremdeles var lite, fortalte hun.

Parkinsons

Også i samtalene med nevrologen og psykiateren Ellen Gibbels i årene 1987 til 1989 fortalte Gerda Christian om sine inntrykk. Forskningsarbeidet ble offentliggjort i 1994, og konklusjonen var klar: Skjelvingen og det maskelignende ansiktet viser at Hitler led av Parkinsons sykdom. Gibbels intervjuet ikke bare sekretæren, men også andre gjenlevende medlemmer av Hitlers stab. Dessuten analyserte hun tallrike nyhetsfilmer med diktatoren.

Gerda Christian møtte også mange andre topper i det nazistiske regimet i Tyskland – og deres ektefeller. Hun kunne nok fortalt mye om det sosiale livet i klikken som styrte det daværende Tyskland mot undergangen. – Uansett hva jeg sier, vil det bli tolket feil, sa hun en gang til en reporter for å forklare hvorfor hun tiet etter krigen.

”Uansett hva jeg sier, vil det bli tolket feil”

„Hitler var
en god og
rettferdig
sjef”

Gerda Christian levde 52 år lenger enn diktatoren som proklamerte Det tredje riket og startet den annen verdenskrig. Utallige historikere og journalister forsøkte å få henne i tale etter krigen, men hun valgte stort sett å tie.

En av de få som fikk henne på gli, var vitenskapskvinnen Ellen Gibbels, som i en årrekke forsøkte å finne ut hva som egentlig feilte Hitler mot slutten av hans liv. Uttalelsene fra Gerda Christian bestyrket antagelsen om at Føreren

led av Parkinsons sykdom.

Den 83 år gamle kvinnen døde på et sykehus i Düsseldorf etter en lengre tids kamp mot lungekreft. Hun levde et stille liv etter den dramatiske tiden under krigen.

Gerda Christian er såvidt nevnt i bøker om Førerens siste dager i bunkeren i Berlin. Hun tilhørte den lojale staben av medarbeidere som oppholdt seg sammen med den demoniske og deprimerede diktatoren mens sovjetiske styrker ubønnhørlig nærmet seg det sentrale Berlin. Fru Christian var også til stede i bunkeren da Hitler og hans Eva Braun begikk selvmord.

Cyanidpille

Også Gerda Christian fikk en cyanidpille av SS-sjef Heinrich Himmler for å kunne begå selvmord, men Hitler motsatte seg at hans sekretærer skulle velge en slik utvei. Han roste dem for å vise et mot som hans generaler hadde manglet.

Sammen med Hitlers andre sekretær, Traudl Junge, holdt Gerda Christian seg i skjul i den underjordiske bunkeren også etter at Hitler og Goebbels hadde begått selvmord, forteller avisen The Times. Til slutt våget de seg til overflaten. Der ble Gerda Christian raskt pågrepet av sovjetiske soldater som mistenkte den unge blondinen for å tilhøre det tyske aristokratiet eller Hitlers stab.

Men kvinnen nappet en sigarett fra en soldatene og tok et mavetrekk. Slikt gjør man ikke i de fine sirkler i Tyskland, skal en av soldatene ha sagt, og hun slapp fri. Røyk-

Gerda Christian kritiserte aldri Adolf Hitler offentlig. I private samtaler skal hun ha omtalt ham som «en god og rettferdig sjef», som dessuten ga de unge kvinnene lov til å røyke på kontoret.

Den unge kvinnen viet seg til sitt arbeid etter at hennes ekteskap med en høyere Wehrmacht-offiser ble mislykket.

Sekretæren tilhørte den personlige staben som fulgte Hitler også på reiser og til «Ørneredet» i Berchtesgaden ved Østerrike. Fru Christian, født Daranowski, lærte Eva Braun å kjenne og fulgte henne på lange spaserturer.

Enkelte detaljer måtte hun likevel komme med. I en liten artikkel i Berlin-avisen Tagesspiegel i 1946 blir hennes versjon av Hitlers oppførsel i bunkeren gjengitt. Han snakket ikke om krigen, som han selv hadde startet. Derimot var han opptatt av gamle partikamerater fra den første tiden da hans nasjonalsosialistiske parti fremdeles var lite, fortalte hun.

Parkinsons

Også i samtalene med nevrologen og psykiateren Ellen Gibbels i årene 1987 til 1989 fortalte Gerda Christian om sine inntrykk. Forskningsarbeidet ble offentliggjort i 1994, og konklusjonen var klar: Skjelvingen og det maskelignende ansiktet viser at Hitler led av Parkinsons sykdom. Gibbels intervjuet ikke bare sekretæren, men også andre gjenlevende medlemmer av Hitlers stab. Dessuten analyserte hun tallrike nyhetsfilmer med diktatoren.

Gerda Christian møtte også mange andre topper i det nazistiske regimet i Tyskland – og deres ektefeller. Hun kunne nok fortalt mye om det sosiale livet i klikken som styrte det daværende Tyskland mot undergangen. – Uansett hva jeg sier, vil det bli tolket feil, sa hun en gang til en reporter for å forklare hvorfor hun tiet etter krigen.

„Uansett
hva jeg sier,
vil det bli
tolket feil”